

1. Prvý žalobný dôvod založený na tom, že žalovaná dopustila pochybenia, keď uplatnila článok 36 ods. 9 tretej smernice o zemnom plyne ⁽¹⁾ namiesto toho, aby uplatnila článok 22 ods. 4 druhej smernice o zemnom plyne ⁽²⁾. V dôsledku toho žalovaná nesprávne prijala napadnuté rozhodnutie vo forme záväzného rozhodnutia a nie vo forme neformálnej žiadosti. Podľa článku 36 ods. 9 tretej smernice o zemnom plyne žalovaná navyše vydala napadnuté rozhodnutie neskoro, pričom podľa druhej smernice o zemnom plyne je možné pôvodnú lehotu prekročiť len o jeden mesiac. Preto napadnuté rozhodnutie nie je právne záväzné.

2. Druhý žalobný dôvod založený na porušení žalovanou legitímnej dôvery žalobkyne, keďže žalovaná najskôr žalovanej poskytla presné, nepodmienečné a zhodné záruky týkajúce sa momentu kedy, a za akých okolností nadobudne oznámené rozhodnutie Ministerstva průmyslu a obchodu právnou záväznosť, neskôr toto jednoznačne potvrdila a napokon neočakávane vydala napadnuté rozhodnutie v rozpore s predchádzajúcimi konštatovaniami.

3. Tretí žalobný dôvod založený na tom, že žalovaná porušila Zmluvy a všeobecné právne zásady vzťahujúce sa na ich uplatňovanie. V napadnutom rozhodnutí sa podľa nej použilo nesprávne hmotné právo. Žalobkyňa tvrdí, že hmotnoprávne pravidlá, podľa ktorých mala Komisia preskúmať oznámené rozhodnutie sú tie, ktoré sú uvedené v článku 22 druhej smernice o zemnom plyne. Komisia preto porušila zásady právnej istoty a legitímnej dôvery žalobkyne.

4. Štvrtý žalobný dôvod založený na zjavne nesprávnom posúdení skutkových okolností, ktorého sa dopustila Komisia, keď zamietla vysvetlenie poskytnuté Ministerstvom průmyslu a obchodu, že žalobkyňa nebola, a nie je schopná najst dlhodobého a spoľahlivého partnera v súlade s pravidlami Českej republiky o rozdelení skladovacích kapacít, ktoré platili v čase, keď žalobkyňa predložila ministerstvu žiadosť o udelenie výnimky, a platia aj naďalej.

⁽¹⁾ Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2009/73/ES z 13. júla 2009 o spoločných pravidlách pre vnútorný trh so zemným plynom, ktorou sa zrušuje smernica 2003/55/ES (Ú. v. EÚ L 211, s. 94).

⁽²⁾ Smernica Európskeho parlamentu a Rady č. 2003/55/ES z 26. júna 2003 o spoločných pravidlách pre vnútorný trh so zemným plynom, ktorou sa ruší smernica 98/30/ES (Ú. v. EÚ L 176, s. 57; Mím. vyd. 12/002, s. 230).

Žaloba podaná 5. septembra 2011 — Éditions Jacob/Komisia

(Vec T-471/11)

(2011/C 305/11)

Jazyk konania: francúzština

Účastníci konania

Žalobkyňa: Éditions Odile Jacob SAS (Paríž, Francúzsko) (v zastúpení: O. Fréget, M. Struys a L. Eskenazi, advokáti)

Žalovaná: Európska komisia

Návrhy

Žalobkyňa navrhuje, aby Všeobecný súd:

— zrušil rozhodnutie Komisie č. SG-Greffe(2011) D/C(2011)3503 z 13. mája 2011 prijaté vo veci COMP/M.2978 Lagardère/Natexis/VUP po vyhlásení rozsudku Všeobecného súdu z 13. septembra 2010 vo veci T-452/04 Éditions Odile Jacob/Komisia, ktorým Komisia opätovne schválila spoločnosť Wendel ako nadobúdateľa aktív prevedených v súlade so záväzkami pripojenými k rozhodnutiu Komisie zo 7. januára 2004, ktorým sa povoľuje koncentrácia Lagardère/Natexis/VUP,

— zaviazal Komisiu na náhradu trov konania.

Dôvody a hlavné tvrdenia

Na podporu svojej žaloby, žalobkyňa uvádza šesť žalobných dôvodov.

1. Prvý žalobný dôvod založený na zjavnej nemožnosti Komisie prijať potvrdzujúce rozhodnutie, ktoré by *ex post* a navyše s retroaktívnym účinkom umožňovalo spoločnosti Wendel nadobudnúť v roku 2004 aktíva spoločnosti Editis. Žalobkyňa tvrdí:

— Komisia teda tým, že nezohľadnila všetky dôsledky, ktoré spôsobilo konštatovanie Všeobecným súdom protiprávnosti toho, že mandatár poverený dohľadom nad daným prevodom nebol nezávislý, porušila článok 266 ZFEÚ.

— Komisia stanovením momentu nadobudnutia účinnosti napadnutého rozhodnutia na 30. júla 2004 porušila zásadu zákazu retroaktivity v rozpore s judikatúrou Súdneho dvora, podľa ktorej je možné priznať takú účinnosť len výnimočne, a to len pod podmienkou, že si to vyžaduje nevyhnutný cieľ všeobecného záujmu a zároveň že je nevyhnutné rešpektovať legitímnu dôveru dotknutých osôb. Žalobkyňa tvrdí, že tieto dve podmienky nie sú v predjednávanej veci splnené.

2. Druhý žalobný dôvod založený na tom, že napadnuté rozhodnutie nebolo založené na právnom základe, pretože rozhodnutie Komisie zo 7. januára 2004, ktorým bola povolená koncentrácia, sa v dôsledku rozhodnutia Všeobecného súdu o nedodržaní spoločnosťou Lagardère niektorých záväzkov, stalo nevykonateľným.
3. Tretí a štvrtý žalobný dôvod, ktoré sa zakladajú na nesprávnom právnom posúdení a zjavne nesprávnom skutkovom posúdení, ktorého sa dopustila Komisia pri preskúmaní žiadosti spoločnosti Wendel v roku 2004 a pri novom rozhodnutí o schválení; zakladajú sa aj na ďalších pochybeniach spôsobených jednak zohľadnením pri prijatí napadnutého rozhodnutia údajov známych až po 30. júli 2004 a jednak zohľadnením neskorších údajov selektívne a len čiastočne.
4. Piaty žalobný dôvod založený na zneužití právomoci najmä tým, že prijatím *ex post* rozhodnutia potvrdzujúceho so spätnou účinnosťou protiprávneho prevodu a schválením nového mandátára povereného jedinou úlohou, ktorou bolo pripraviť novú správu potvrdzujúcu spôsobilosť spoločnosti Wendel ako nadobúdateľa predaných aktív, Komisia skreslila cieľ článku 266 ZFEÚ a nariadenia č. 4064/89 ⁽¹⁾, ktoré stanovovalo okrem iného aj možnosť odvolať rozhodnutie o schválení a uložiť sankcie osobám, ktoré sa dopustili protiprávneho konania.

5. Šiesty žalobný dôvod založený na zneužití právomoci tým, že napadnuté rozhodnutie jednak nie je dostatočne odôvodnené a jednak odôvodnenie je rozporné.

⁽¹⁾ Nariadenie Rady (EHS) č. 4064/89 z 21. decembra 1989 o kontrole koncentrácií medzi podnikmi (Ú. v. ES L 395, s. 1; Mím. vyd. 08/001, s. 31).

Uznesenie Všeobecného súdu z 30. augusta 2011 — PASP a i./Rada

(Vec T-177/11) ⁽¹⁾

(2011/C 305/12)

Jazyk konania: francúzština

Predseda piatej komory nariadil výmaz veci.

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ C 145, 14.5.2011.